

tiverne. Dette er efter min Mening i Modstrid med det, der er foreslaaet i Lovforslaget om de kommunale Valg. Af de anførte Grunde og af forskellige andre, som jeg ikke her skal komme ind paa ved denne Lejlighed, forekommer det mig, at naar man vil foretage Forandringer i Københavns Kommunalbestyrelse med Hensyn til Antallet af Medlemmer og deres Afgang, vil det være bedre at opsætte det, indtil vi faa Loven om de kommunale Valg til Afgørelse.

Naar vi nu se paa Realiteten i Lovforslaget, maa man først spørge, hvad Grunden var til, at Rigsdagen i Aaret 1900 gik ind paa, at de indlemmede Distrikter skulde have en Særrepræsentation i Københavns Kommunalbestyrelse, saaledes at hver af dem fik 2 Repræsentanter, som i Forening med 2 andre i deres Sogne valgte Mænd skulde afgøre en Række Sager, der havde, om jeg maa udtrykke mig kort, særlig lokal Betydning. Grunden var den, at de Forhold, under hvilke de indlemmede Distrikter befandt sig, vare saa væsentlig forskellige fra de Forhold, under hvilke København med Forstæderne lever, at man mente, at det vilde være ikke blot retfærdigt, men nødvendigt, at de havde en særlig Repræsentation i Kommunalbestyrelsen, som var i Besiddelse af de lokale Kundskaber til de fra København ganske forskellige Forhold, som vare raadende i de paagældende Kommuner. Jeg maa maaske oplyse, at København har 4,000 Tdr. Land Areal, og de indlemmede Distrikter have 8,000 Tdr. Land. For en stor Del ere disse Sogne af en ret landlig Karakter, og der foreligger ikke noget om, at Forholdene i den Henseende i nogen særdeles væsentlig Grad, i alt Fald ikke for Brøndshøj Sogns Vedkommende, have forandret sig i de mellemliggende Aar. Ministeren har i sin Skrivelse til Magistraten og Magistraten har i sit Svar derpaa særlig betonet Spørgsmaalet om, hvorvidt der var særlige Byrder for de paagældende indlemmede Distrikter, som gjorde det rimeligt, at de beholdt den Særrepræsentation, man havde indrømmet dem, men jeg har ment, at det vilde være rigtigt at oplyse om, at det ikke var disse særlige Byrder, som vare Grund til, at man den Gang gav

dem en særlig Repræsentation, men i det hele de særlige Forhold, som raadede i de indlemmede Distrikter, som gjorde det nødvendigt og ønskeligt, at de fik en Repræsentation. Imidlertid viser det sig af den Korrespondance, der har været ført, at der virkelig er særlige Byrder for de paagældende Distrikter, men, som sagt, det er ikke Hovedsagen. Der er disse Forhold med Snekastning, Renovationsvæsen, Bomforhold og endnu andre, hvor man maa sige, at der hviler særlige Byrder paa Beboerne af de indlemmede Distrikter. Men jeg lægger, som sagt, ikke særlig Vægt derpaa, eftersom det staar ganske klart for mig, som jo den Gang havde den Ære at forelægge disse Forslag for Rigsdagen og føre dem igennem, at det var de fra København ganske forskellige Forhold, der vare til Stede, som afgave Begrundelsen for, at de fik den særlige Repræsentation.

Naar vi nu se hen til Lovene af 1900, er det ganske ejendommeligt, at selve Lovene ikke indeholde noget som helst om, at Bestemmelserne have en midlertidig Karakter. Lovene udtale, at de Bestemmelser, der angaa Valget af de særlige Repræsentanter, skulle revideres efter 6 Aars Forløb, men i øvrigt staar der ikke noget i dem om den Sag, og der staar navnlig ikke udtalt, at den særlige Repræsentation skulde være af midlertidig Beskaffenhed. Man maa altsaa søge hen til Lovenes Anmærkninger, men heller ikke der kan man med Rette paastaa, at det er udtalt, at den Særrepræsentation, som de indlemmede Distrikter fik, skulde være en midlertidig Foranstaltning. Man kunde maaske endogsaa snarere gøre det modsatte gældende; thi i Bemærkningerne udtales, at det er ikke Meningen med Bestemmelsen om Revisionen, at ved Udløbet af de 6 Aar enhver Særrepræsentation for de indlemmede Distrikter skulde bortfalde, men at man derimod ved Revisionen vilde give Rigsdagen Lejlighed til at overveje, om ikke Valgene af disse Repræsentanter fremtidig kunde foregaa efter de almindelige Regler for København i Modsetning til den Maade, hvorpaa de foregik i Aaret 1900, hvor de ikke kunde foregaa efter Reglerne for København, eftersom man i Distrikterne havde Formue- og Lej-